

Kiss Károly

Kijózanodás?

(elvetélt transzgender törvényjavaslatok)

A spanyol parlament májusban elutasította a Podemos radikális baloldali spanyol kormánypart törvényjavaslatát. A javaslat eltörölte volna a Self-ID (azaz a nemi önmeghatározás) jogának korlátait és megengedte volna, hogy a kiskorúak pubertás-blokkoló készítményeket és hormonokat szedjenek, és lehetővé tette volna, hogy a magukat nőként azonosító férfiak női sportversenyeken induljanak. (A pubertás-blokkoló szereket azoknak a gyermekkorából kinövő fiataloknak ajánlják, akik úgy érzik, hogy testi változásaik – a másodlagos nemi jellegek kialakulása – nincsenek összhangban nemi identitástudatukkal. E szereket megakadályozzák, hogy a tesztoszteron és az ösztrogén hormonok kifejtsék hatásukat.)

Ezzel egyidőben a német parlament két hasonló tartalmú törvényjavaslatot szavazott le. A Zöld Párt azt szerette volna elérni, hogy a fiatalok (gyerekek!) már 14 éves kortól nem-változtató műtetet hajthassanak végre magukon, akár szüleik ellenére is! (Mivel saját keresetük nincs, nyilvánvaló, hogy ezt a kötelező társadalombiztosításnak kellett volna fizetnie.) Továbbá, a Zöldek egy 2.500 eurós büntetés kirovását vezették volna be azokra, akik egy transzgender személy eredeti nemére utalnának.

A Self-ID lényege, hogy az érintett személynek ne kelljen orvosi vizsgálatokon és hivatalos procedúrákon átesnie, mintegy „saját jogon”, saját kijelentése alapján határozzák meg nemét. Ez a mánia az angolszász világból terjedt át a kontinentális Európára, de tudnunk kell, hogy Franciaországban már 2016, Írországban pedig 2015 óta lehetőség van a Self-ID-re, és elfogadása mindkét országban különösebb nyilvános vita nélkül ment végbe.

Úgy hangzik ez, mintha az emberi jogok egyetemes kartája bővült volna egy újabb vívmánnyal. De gondoljunk csak bele a serdülőkor zavaiba, útvesztőibe, melyeken mindnyájan átestünk. A felnőtté válás, a szexualitás megjelenése önmagában is feszültségekkel, lelki terhekkel jár. Segít ezen az, ha egy 14-18 év közötti fiatal még el is bizonytalanítanak nemi készítményeit illetően, és rábízják a döntést? – Ez az elbizonytalanítás már az óvodás korban elkezdődik, amikor egyes országokban tiltják a nemi szerepek szerinti nevelést, és a kislányoknak is kell babával játszaniuk és időnként szoknyát öltönniük.

A doktriner elviség mellett azonban megjelentek a kijózanító tények is. A stockholmi Karolinska Egyetem klinikáján – ahol a legnagyobb számban végeztek eddig serdülőkorban nemváltató műtéteket – többé nem írnak fel 18 éven aluliaknak blokkoló szereket és hormonokat. Ez ellentétes az Egészségügyi Transzgender Világszervezet (World Professional Association for Transgender Health) álláspontjával. Egy finn kutatás ugyanis megállapította, hogy a nemváltató műtétekre jelentkező serdülők több, mint 75 százalékánál egyéb, nem a nemiséggel kapcsolatos pszichiátriai problémák is jelentkeztek. Egy másik kutatás 88 százalékos arányt állapított meg. Laikusan is levonhatjuk a következtetést: nem zárva ki, hogy önmaga a nemi identitás körül is jelentkezhetnek lelki zavarok, ez a probléma valószínűleg

egy jóval kiterjedtebb pszichés probléma-komplexum részeként jelentkezik, mely az érintettekénél a felnőtté-válás kísérő jelensége.

Az Economist tudósítása szerint a téma az LMBTQ közösséget is megosztja. Egyesek attól tartanak, hogy a serdülők – a rájuk bízott döntés folytán – a gátló szerek vagy hormonok alkalmazásával megakadályozzák, hogy másságuk természetes módon kialakuljon. Más aktivisták a többségi társadalom érzéketlenségét és tudatlanságát hibáztatják. A német gender-aktivisták abban reménykednek, hogy ha a legközelebbi választásokon a Zöld Párt kormányra kerül, újból benyújtja majd az elutasított törvényjavaslatokat.

Mindezek fényében én igazoltnak látom az Európa-szerte bírált magyar törvény rendelkezését, mely kitiltja az iskolákból a gender-aktivisták felvilágosító tevékenységét.

Forrás: Trans-national. Sex and gender. The Economist June 12th 2021.

Göd, 2021. július 20.